

№3 / 2022

ЕММАНУІЛ

Жива вода, що ніколи не пересихає

Невидима скульптура: усвідомлення
цінності незримого світу

Зміни у світогляді змінюють усе життя

CBN
ЕММАНУІЛ

З питань партнерства звертайтеся
за номером: 067 653 27 62 або пишіть
на e-mail: partners@emmanuil.tv

ЗАПОВІТНІ МРІЇ НУРАЯТА

Громадський фонд «Турботливе Серце» (м. Тараз, Казахстан) за підтримки «Обітниця сироті» допомагає дітям зі складною долею. Проєкт надає дітям безпечне місце для проживання, харчування, розвивальні заняття, кваліфіковану допомогу дефектолога та логопеда. Про родину Нураята засновники фонду дізналися від представника місцевої адміністрації – їм розповіли про чотирьох дітей, які залишилися без батьківського піклування. Їх мама має алкогольну залежність, а тепер вона опинилася у лікарні. Співробітники фонду вирішили дбати про дітей, доки жінка не повернеться додому.

Достатньо було поверхового погляду, аби зрозуміти, що дітям не приділяли достатньо уваги. Хлопчики були брудними і голодними, вкриті ранами і шрамами, через хронічне недоїдання виглядали набагато молодшими за свій вік. Старшому 10 років, братам-близнюкам по 8, а Нураяту було 9 років. Їх переляк і недовіра свідчили про те, що діти звикли жити у страху. У фонді дітей викупали, нагодували та відвели до спальної кімнати. Виявилось, що до цього хлопчики ніколи не спали у ліжку. Близнюки скрикнули від радості: «Все так добре пахне!»

У Нураята виявилися проблеми з рухливістю кистей рук та затримка розумового розвитку. Хлопчик не міг самостійно одягатися та їсти. За підтримки «Обітниця сироті» зібрали команду фахівців, щоб оцінити стан Нураята та скласти план допомоги цій дитині.

Нураят зміг займатися з логопедом, співробітники стежили за виконанням рекомендацій спеціалістів. Мовні навички хлопчика покращилися, й завдяки допомозі фізіотерапевта він з кожним днем ставав сильнішим. Коли він тільки-но потрапив до проєкту, його запитали, про що він мріє, й Нураят відповів, що хоче стати супергероєм, щоб захищати своїх братів і маму від поганих людей. Друге бажання – покататися на велосипеді.

Скоро Нураят вже міг самостійно одягатися та їсти, й навіть їздити велосипедом! Коли його руки зміцніли, він навчився писати і вирішувати прості математичні завдання, а ще перебрався на верхній поверх двоповерхового ліжка, й це додало йому ще більше впевненості.

Нураят отримав можливості, на які не міг раніше розраховувати. Співробітники фонду допомогли також його мамі, зараз вона стабільніша й може забирати дітей додому на вихідні та свята. Комплексна допомога хлопчику стала можливою завдяки взаємодії співробітників фонду «Турботливе Серце» та проєкту «Обітниця сироті». Цей вірний підхід спричинив добрі зміни у житті дитини.

НЕВИДИМА СКУЛЬПТУРА

Усвідомлення цінності незримого світу

15 тисяч євро – за таку ціну італійський художник Сальваторе Гаран продав свою невидиму скульптуру під назвою I am — «Я є». Покупець заплатив суму, що у 2,5 раза перевищує початкову ставку. Кожному з нас час від часу просто життєво необхідно створювати навколо себе «буферну» зону тиші і спокою, щоб мати змогу зосередитись на невидимій, проте важливій сфері нашого життя. Коли ми в тиші з довірою наближаємось до Бога, то отримуємо свіжі сили.

Костянтин Литвиненко
Президент CBN Emmanuel

Оскільки Бог невидимий, у нас немає потреби дозволяти почуттям домінувати над мисленням. Прокляття цього світу саме у звеличенні чуттєвої сфери людини, проте саме вона й блокує наше усвідомлення невидимого світу, який є реальнішим за світ видимий. Видимий і відчутний світ все ще відбиває славу Творця для тих, хто має «очі, щоб бачити, та вуха, щоб чути».

Найкращий спосіб розвинути духовний зір і слух – це проводити час на самоті з Господом. Перебувати з Ним в одному Дусі. Прагнути Його компанії, шукати можливості побути з Ним тет-а-тет. Подібно тому, як пише псаломсвієць у Псалмах: «Господа душа моя чекає, мов вартовий, що виглядає вранішню зорю, той сторож, який жде вогнів досвітніх» (Псалтир 130:6).

То ж, нагадаймо собі, що наша мета – як дітей Небесного Отця, учнів Господа Ісуса Христа і служителів Царства Божого – усвідомлювати невидимі речі, існуючи у видимому світі.

Невидима скульптура – саме усвідомлення цінності невидимого світу. Нагадування, що варто фокусувати погляд на незримій реальності.

«Нас, що не фокусують свій погляд на видних цінностях, але якраз на тих, що невидимі, бо ті, що видимі є тимчасові, а ті, що невидимі – вічні!» (2 до Коринтян 4:18).

І коли наші вуха чутимуть Його Слова, а очі бачитимуть Його славу, тоді ми разом з Небесними жителями будемо взивати: «...Святий, Святий, Святий Господь Саваоф! уся земля сповнена слави Його!» (Ісаї 6:2-3)

Костянтин Литвиненко, президент CBN Emmanuel

ТЕПЕР ВОНА НЕ САМОТНЯ!

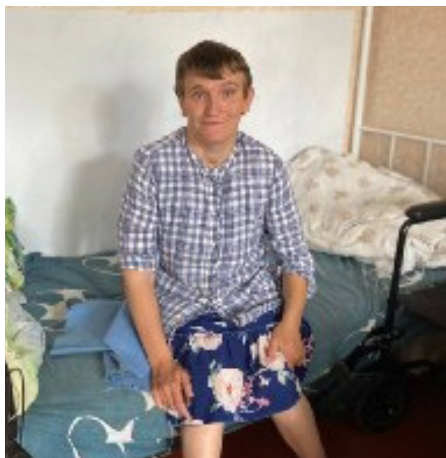
При народженні Наталі (1977 року) було поставлено діагноз ДЦП. Дівчинка народилася в Амурській області, й родина вирішила переїхати до України, де, як вважалося, краща медицина. Оселилися у містечку Часів Яр Донецької області. Жили у бараку. Сім'я всі сили направила на лікування доньки, але при цьому їй освіти не приділяли належної уваги. Дівчинка почала потихеньку ходити (за допомогою ходунків), самостійно пересувалася в інвалідному візку...

Однак, батьки померли, й Наталя залишилася абсолютно одна – неграмотна та не пристосована до самостійного життя. Часто піддавалася булінгу, боялася залишатися однією в кімнаті, й часто спала на вулиці, а вдень їздила вулицями та просила милостиню.

Якось «подружка» запропонувала дівчині оселитися у багатодітній родині. Наталя з радістю погодилася, однак не знала, що це ромська родина. З ромами молода жінка прожила кілька років, вони забирали її пенсію по інвалідності, однак, годуючи щоденною тарілкою супу.

Несподіваний напад епілепсії застав усіх зненацька. Наталю привезли до міської лікарні та залишили там. Повертатися не було куди... Про Наталю дізналися волонтери Часовоярського хоспісу, й забрали її до установи.

Тепер вона не самотня, має велику родину. Завдяки небайдужим людям та їх допомозі, жінка не голодує та має доброзичливе оточення!

СВІДЧЕННЯ
ЗМІНИ У СВІТОГЛЯДІ –
ТРАНСФОРМАЦІЯ УСЬОГО ЖИТТЯ

кривати свій потенціал. Діти дружать з наставниками та можуть звернутися до них з будь-якими питаннями, отримують підтримку та підбадьорення.

Діна також почала відвідувати заняття. За рік відвідування Клубу вона стала менш агресивною, знайшла добрих друзів, стала позитивніше ставитися до життя. Діна змогла подолати проблеми, що її турбували раніше. Вона надихає та підбадьорює інших дітей.

Крім цього, у житті дівчинки відбулася ще одна важлива зміна: «Моє мислення почало змінюватися, – розповідає Діна. – Це було невловимо, однак хотілося частіше посміхатися, дивитися на себе в дзеркало, відростити волосся. Я ніколи не думала, що колись вдягну яскраві речі, й тим більше сукню. Проте зараз навіть у сукні я почуваюся комфортно та впевнено!»

17-річна Діна – учасниця благодійного проєкту «Обітниця сироті» в м. Каракол, Киргизстан. Її сім'я потребує підтримки: вони живуть у маленькому збіднілому селищі, Діна має сестру підлітка, тато 67-річний пенсіонер, працює тільки мама.

У цій родині часто відбуваються конфлікти та сварки, через це Діна стала невпевненою у собі та почала приховувати свою жіночність. «Через глузування мені стало здаватися, що треба було народитися хлопчиком, щоб тебе боялися і поважали», – пояснює вона, чому намагалася поводитися по-хлопчачому, носила коротку стрижку та безформний одяг, розмовляла грубим голосом.

Минулого року Діна почала водити племінниць на заняття дитячого клубу, що проводяться на базі помісної церкви за підтримки «Обітниці сироті». На цих заняттях наставники підіймають життєво важливі теми, допомагають підліткам стати самостійнішими роз-

Діна каже, що в результаті відвідування Клубу її стосунки з батьками також змінилися на краще. Мама дівчинки радіє тому, що Діна відвідує Клуб: «Я не боюся відпускати сюди свою дочку, бо знаю, що тут вона в безпеці та поганому їй не навчать!» Ще Діна росте духовно. Вона активно відвідує молодіжні служіння у церкві «Світло любові», стала чуйнішою до людей – цікавиться потребами оточення та завжди готова допомогти.

«Ми бачимо її прагнення шукати Бога. Ми бачимо у ній майбутнього лідера!» – зазначила молодіжний служитель. Сама Діна впевнена, що це лише початок змін!

Гордон Робертсон
Президент та генеральний
директор CBN

ВЧЕННЯ

ЖИВА ВОДА, ЩО НІКОЛИ НЕ ПЕРЕСИХАЄ

*«Коли прагне хто з вас,
нехай прийде до Мене
та й п'є!» (Від Івана 7:37)*

**«Хто спраглий,
нехай прийде
до Мене і п'є.
Хто вірує
в Мене, як ска-
зано в Писанні,
у того з серця
потечуть ріки
води живої».**

Біля колодязя Якова в Самарії відбулася чудова розмова, коли Ісус, який там відпочивав, попросив у однієї жінки води.

В Євангелії від Івана 4:9 пояснюється її здивування: «Як це ти, юдей, просиш пити в мене, самарянки? Бо євреї не мають справ із самарянами».

Однак Ісус думає про щось інше, ніж про воду. Він відповідає: «Якби ти знала дар Божий і хто це той, хто каже тобі: «Дай мені напиться», ти б попросила у Нього, і Він дав би тобі води живої... Хто п'є воду, яку Я даю, той ніколи не буде спраглий. Але вода, яку Я йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече в життя вічне» (Євангеліє від Івана 4:10,14).

З грецької мови «пити» не означає випити одну чашку за один раз. У версії короля Якова сказано «п'є». Це означає постійно пити – як тоді, коли Ісус сказав: «Продовжуйте просити... Продовжуйте шукати... Продовжуйте стукати...». У Євангелії від Матвія 7:7 Він каже жінці біля криниці: «Продовжуйте пити».

Слова Ісуса є живою водою. Вони проникли глибоко в її дух, спонукаючи її сказати: «Я

знаю, що прийде Месія... Він розповість нам усе» (Івана 4:25). Тоді Ісус проголошує: «Це Я, Хто розмовляє з тобою» (Івана 4:26).

А тепер випийте ці слова, нехай вони проникнуть глибоко. Коли ви чуєте Ісуса, ви отримуєте Живу Воду, й Він каже: «Пий її!» Це означає, що Він, постійно промовляючи Своє Слово, відкриває Себе, й Він безперестанку тече – як вода – Він ніколи не зупиняється!

Він завжди поруч, готовий вилити Свого Духа на кожного з нас. А в Євангелії від Івана 7:37-38 Він проголошує: «Хто спраглий, нехай прийде до Мене і п'є. Хто вірує в Мене, як сказано в Писанні, у того з серця потечуть ріки води живої».

Все, що нам потрібно зробити – це бути спраглими та вірити в Нього.

Бережи Вас Бог!

Гордон Робертсон,
Президент і генеральний директор CBN

ЛІТО ІЗ «СУПЕРКНИГОЮ»

Й зараз, під час бурхливої війни, «Суперкнига» продовжує проводити заходи для дітей України – як на її території, так і за кордоном. Навіть у бомбосховищах волонтери проєкту організовують дитячі служіння, щоб зменшити стрес та травмування дітей в цей важкий час, огорнути їх любов'ю та турботою, якої діти війни нагально потребують.

Нещодавно команда «Суперкниги» разом із Робіком та церквою ЄХБ «Вода Життя» завітала до Луцька, де провела дивовижний дитячий табір за програ-

мою «Ісус — Супергерой».

Табір охопив близько 100 дітей з тимчасово переселених сімей, діток-сиріт та дітей із родин зі складними життєвими обставинами.

Величезна подяка кожному, хто підтримує проєкт «Суперкнига»! Завдяки вам, дитячі табори забезпечені усім необхідним, є можливість розробляти та друкувати нові матеріали, а найголовніше — нести надію і дарувати радість постраждалим від війни дітям!

БІЖЕНЦЮ НАОДИНЦІ НЕ ВПОРАТИСЬ...

Вогонь ворожої армії за мить перетворив тисячі українців на біженців. Люди змушені тікати «куди дивляться очі», а потім — облаштовуватись у чужому середовищі.

Найскладніше, втративши дім, прийняти війну як невіддільну частину реальності та статус біженця... Дому вже немає, проте є постійне: «Що буде завтра?»

Любима Світлана — вимушена переселенка з Харкова. У її рідне місто щодня прилітають десятки ворожих ракет. Серцем вона досі не може прийняти жорстокість війни, як і багато інших людей, які виїхали з територій, де тривають криваві бої.

«...Мій чоловік відмовився евакуюватися. Він прагне вступити до тер.оборони, щоб захищати місто від ворогів, але йому відмовляють за станом здоров'я, — розповідає Світлана. — Дочка дуже переживала за мене, я вирішила евакуюватися заради неї. Лише у дорозі, коли я побачила, наскільки люди розбиті, я зрозуміла, що наше завдання — не лише врятувати дітей від війни та смерті, але й врятуватись самим».

Ми зустріли Світлану під час роздачі гуманітарної допомоги від CBN Emmanuil у євангельській церкві м. Самбору (Львівська область). Недільна служба закінчилася, Світлана сиділа поруч з подругою. Жінки гірко плакали, бо цього ранку росія знов вдарила ракетою у центр Харкова...

«Війна забрала наші доми і відлучила від коханих. Але я сподіваюсь на краще майбутнє, — ділиться Світлана. — Коли війна закінчиться, перше, що зроблю — повернуся додому та обійму по черзі чоловіка та сусідів — кожного, хто вижив... Я вирішила жити, за будь-яку ціну!»

У цій церкві м. Самбір щосуботи від 600 до 1000 біженців отримують продуктовий набір від CBN Emmanuil. Цей проєкт — стабільна підтримка українців, які опинились у надскладних життєвих обставинах. Також вимушені переселенці тут знаходять друзів, чують Євангеліє, починають молитися, набувають сил та віри в майбутнє України.

«Дякую самбірській церкві та CBN Emmanuil за те, що допомагаєте мені виживати!»

Всі мої заощадження були витрачені, — плаче Світлана. — Мене дуже пригнічує, що я безробітна, не відчуваю безпеки, навіть коли немає ракетних атак. А продукти CBN Emmanuil стабільно підтримують мене та інших біженців, буквально допомагають нам продовжувати жити!

Дякуємо добрим людям за їжу та надію, яку я знайшла тут!»

Дорогий партнеру CBN Emmanuil!

Ми хочемо бути корисними вам і підтримаємо у молитві за вашу потребу.

Будь ласка, телефонуйте на номер **067 653 27 62** або заповніть молитовну форму на сайті: emmanuil.cbn.org/pray

Дякуємо вам за довіру! Нехай Бог благословить вас!

Ви можете підтримати служіння CBN Emmanuil
особливим дарунком

Банківський переказ:

МГО «Асоціація милосердя
«Еммануїл»
р/р UA77 3808 0500 0000 0026
0033 2798 2 в АТ «РАЙФФАЙЗЕН
БАНК АВАЛЬ» в м.Київ
МФО 380805, ЄДРПОУ 19365046
Призначення платежу:
Добровільна пожертва від
[прізвище, ім'я, тел.], код ЕМ/004

Поштовий переказ:

МГО «Асоціація милосердя
«Еммануїл»
р/р UA77 3808 0500 0000 0026
0033 2798 2 в АТ «РАЙФФАЙЗЕН
БАНК АВАЛЬ» в м. Київ
МФО 380805, ЄДРПОУ 19365046
вул. В. Васильківська, 131-а, м.
Київ, 03150
Призначення платежу:
Добровільна пожертва від
[прізвище, ім'я, тел.]

Банківською картою чи електронними грошима
через сайт donate.emmanuil.tv

58-й вантаж гуманітарної допомоги: отримано!

Отримано та розвантажено черговий вантаж гуманітарної допомоги з Західної Європи! Це 58-й груз, що надійшов в Україну з початку повномасштабного російського вторгнення. Це особливий міжнародний проєкт – життєво необхідна допомога українцям від закордонних підрозділів CBN.

В Україні CBN Emmanuil співпрацює з організаціями та церквами, які підтримують біженців. Зараз ми забезпечуємо понад 80 пунктів колективного проживання вимушених переселенців продуктами, гігієнічними засобами, одягом, матрацами, ковдрами та ін.

Дякуємо кожному спонсору та партнеру за фінансову та молитовну підтримку! Нехай кожного благословить Господь!

Годування гарячою їжею на Львівському вокзалі

Щодня волонтери львівської церкви «Жива Надія» готують від 300 літрів картоплі-пюре та інші страви й везуть їх на Львівський вокзал, де транзитом проїжджають тисячі голодних біженців. Це ключовий транспортний вузол, й гарячу порцію їжі отримують не лише люди, які тут пересаджуються на інший транспорт, а й ті, хто залишився жити у Львові.

Хліб на Сході

Східні області України потерпають від війни та голоду. Магазины закриті, поставальники відмовляються везти продукти під обстрілами. Місцеві жителі виживають за допомогою гуманітарної допомоги від церков та волонтерів, та особливо складно жителям маленьких населених пунктів, до яких рідко заїжджають з допомогою.

Один з гуманітарних напрямків CBN Emmanuil – забезпечення людей свіжим хлібом. За останні місяці наші волонтери та співробітники випекли та безкоштовно роздали мешканцям сіл на Донеччині понад 40 000 буханок.

CBN Emmanuil стабільно забезпечує церкву картоплею, цибулею, морквою, буряком та іншими продуктами, з яких потім виходять чудові страви, якими харчуються сотні голодних людей на вокзалі.

«Хто спраглий, нехай прийде до Мене і п'є. Хто вірує в Мене, як сказано в Писанні, у того з серця потечуть ріки води живої».

Євангеліє від Івана 7:37-38

donate.emmanuil.tv